

Julii Blažkové 12.6.89

8. června bylo ukončeno vyšetřování. Mluvil jsem s obhajevcem poprvé bez přítomnosti třetí osob, takže vím jak to se mnou vypadá. Je to hodně špatné, ale s tím jsem počítal. Protože šance na úspěšnou obhajobu podle jejich scénáře jsou nulové, je třeba pokračovat v našich bojových smérech. I kdyby ani to v tomto případě nepomohlo, posílá to těm kteří půjdou po mně. Kdyby šlo tehdy v 78. roce za nás naši přátelé zde i venku tvrdě nepostavili, jsem dnes na III. oddělení ve Valdčích nebo v urnové háji. Co se týče materiálů proti mně, vyslel jsem si ze toho budou tisíce stránek, ale když jsem to viděl! Odnadají to na víc jak 20.000 stran. Jinak ale na korespondenci kterou dostávám, už začínám pozorovat vliv masových médií. Někteří už nepíší o mně, ale mému obrazu. - Jsem rád, že si na mě vzpomněli muzikanti v Německu, Francii, Holandsku, New Yorku. To člověka vždycky potěší. Říká se "v nouzi poznáš přítele." Už mnoho let o tom nepochybuji.

Janě Soukupové 20.6.89

Před 9. květnem byly v Rudém právu titulky "Nikdo nebude zapomenut". Ale v sovětské Pravdě se píše, že na území mnoha oblastí kde hřměly boje Velké vlastenecké, jsou dodnes nepohřbeny desítky tisíc padlých frontových hrdinů. "Nestihli" je pochovat. A tak se chovají ke svým Coť teprve k těm ostatním? - Zdá se mi, že stranická rehabilitace Trockého je za dveřmi. Co potom udělají v Česku s trockistou Petrem Uhlem, to káň neví. Ani to co vidycky. - V poslední době hodně přemýšlím o Pavlu Wolkovi. Znal jsem ho málo, ale okamžitě na mě udělá mračný dojem jako výjimečně schopný a odvážný člověk. Snažil se pomáhat lidem kde to jen bylo možné. A přesto nemohu říci, že nejdůležitější pro vše pro kterou šel se stal tím, že ve vězení zemřel. Upozornil všechny zde i ve světě tím nejdrastičtější způsobem v čem to šlo. Nikdo už po Wolkovi nemohl tvrdit, že "ono to zase tak špatné není jak se povídá." - Sebavědomí je nutné, ale jen je-li v rovnováze s pokorou. Uvědomuji si, že jsem svou otevřeností dostal lidi do vězení. Ale všel jsem v politický vývoj. Takže беру na sebe za tohle odpovědnost a nadále se musím chovat tak, abych svou vinnu odčinil. Věřím že to dokážu a pokud ne, tak jen proto, že víc už jsem nemohl. Doufám, že ti kteří mně to vyřítají, budou spokojeni. Všechno to co dělám, říkám a píšu je konfrontace s konzumní přístupem k životu, snáším se zlepšit, slídit to v čem šijeme. Přístup tvůj a lidí kolem tebe ke svobodě je nebo dosud byl čistě konzumní. Chtěli byste se pořídit na užívání očeho, na jehož tvorbu jste se nepočítali. To je nejen nemorální, ale jako hodnota i bezcenné. Lehce nabyt, lehce pozbyl. Jde o to, dokázat a znovu to potvrdit, že jsme svobody hodni, každý sám. Václav Havel to za nikoho dělat nemůže. Může jít příkladem, radou, pomocí, a to dělá. Víc pro nás dělat nemůže... Sleduju zde boj Standy Devátého a nemám slov abych mu vyjádřil svůj obdiv. - Při čtení sovětského tisku si myslím, že boj za svobodu ČSSR rozšiřím brzy i do sovětského parlamentu. Ale ne tak, že Čecháci budou v hospodách čekat na příjezd Andreje Sabharova na bílou tanku až do skonání světa nebo Československa. - Je mně známo, že v Praze zorganizovala společnost Za veselější současnost, býval aktivních nespartovců třídou Politických vězňů. (Jsem zvědav kdy jí přejmenují). Jak se tak na to dívám, na Staroběstakem je třeba zřítit pražský Hyde Park. Když ho můjou mít v Moskvě přímo v centru, vytýčují přestavbové heslo: Sovětský Hyde Park, náš vzor! - 15. června mě navštívil dr. Machourek. Jsem rád, že už Češi přestávají být všichni stejní. Však to taky trvalo. Stejně je to ale jen první půlkrok. - Z toho vřaždění lidí v Číně jsem zděšený. Myslím, že klamický stalinismus je ve svých nejzvrátěnějších podobách dávno mrtvý, ale stejně když jde o vlastní koryto... Z Polska a Maďarska mám radost. Hlavně Poláci udělali pro východní Evropu tolik jako nikdo. Myslím že bychom později měli v centru Brna postavit sochu Neznámému Polákovi. Ti pro naši svobodu a pro svobodu všech ostatních národů sovětského bloku udělali víc než my sami. - K umělecké prostituci: V podmínkách nevolnosti je třeba zaujmout k věci odpovídající postoj. Možná ne takový jako kdybys se nic nedělo! - Dřív byli všichni pro "moralizaci" a pro boj proti západnímu vlivu. Dnes jsou všichni pro přestavbu a pro otevření světa (RP 19.6.89 L. Adamec). Převlékání kabátů šlo Čechům vidycky dobře. A to se týká jak těch nahore, tak těch dole. Chtel jsem v budoucnu pokračovat v tom co jsem začal, ovšem s větší důrazem na kvalitu a autenticitu. Kvalitou myslím myšlenkovou hodnotu dala. Schopnost umění snepokojovat, klást otázky... Nemáme švanit o kultuře, když vedle nás ubíjejí člověka. Kdo v takové situaci neví co má dělat, nechtěl. A mě to být třeba nositel Nobelovy ceny.

Janě Soukupové 8.7.89

Z Rudého práva (právo je u nás skutečně čím dál rudější) vím jak dopadl Franta Stárek. Mám se tedy na co těšit. V článku o výsvě Několik vět jsem tam kromě známých jsem spolubojovníků zaregistroval i jména lidí, do kterých bych to před rokem nikdy neřekl. Je vidět, že hlubinné proudění už začíná čerit hladinu. Jinak tón R.P. se mi zdá čím dál krvejiší-

vějí. Alespoň z posledního odstavce toho článku, dávaného do souvislosti se "šibenicemi a kandelábrů" moc dobře není. Myslím, že ve společném evropském domě bude podle všeho o čal. partaj naxofádný zájem. - Pokud by soud ke skutečným nákladům vydávání nahrávek namusel přihlídnout, pak půjdu při seznamování a vyšetřování do detailu a propočítám všechno na haléře. A i kdvi budu odsouzen, udělám ostudu i soudu, o jehož nesváralosti a nestrančnosti si myslím svoje. - Pořád je u nás ještě co jíst a televizní hry pokračují. Jestli to lidem už přestává stačit k plnému a bohatému životu, to poznáme podle úspěchu Několyka vět. Jestli to podepíše přes 100.000 lidí, je to krok dopředu. K národní sralosti a soudrnosti je ještě nekonečná cesta. Ale třeba přijedou americké tanky nebo Maršani, aby vytáhli Českoslováky z toho, co si sami nadrobili. - Doby se mění. Z německých lidí jsou naši přátelé a z domácí světe naši nepřátelé. Myslím, že to je v pořádku. V knize C.K. disident K.H. Burovský se říká, že Burovský byl německý mučedník. Není to pravda, Burovský byl český mučedník! Zabila ho česká zbabělost. Už si to přesně nepamatuji. - Z dopisu Petra Kozánka jsem se dozvěděl, že v Kyjově si kdosi dovolil počkat sochu Stalina bílou barvou. To je strašné, bílou barvou! Copak v kramě neměli červenou? Jestli je to zde neviděl kpt. Brojer. Ten má Dugašvilho vystaveného na šestnácté místě ve své kanceláři, hned naproti dveřím, aby každý kdo vstupuje, zanechal bytečných nadějí. "Zanech všech nadějí, ty, jeni vcháziš." Přilouvám se za zorganizování nepřetržitě a hlavně důstojně ochranu z nejlepších příslušníků a veřejnosti u nohou našeho vůdce, aby už nikdy nezohla zločinná ruka hanobit jeho dobré jméno. Jeho světlou památku v očích naší i světové pokrokové veřejnosti ubráníme! Jsem rád, že vedle Josky po jeho pravé ruce nestál ještě soudruh Gettwald. To už bych skutečně nepřežil. - Máš úkol je hlavně ten tlak zdola. Snad to ve spolupráci s neschopností režimu zajistit tolik ohleba a her kolik vidí za humny u souseda, tak někdy dokážeme. Co se světového veřejného mínění týče, jsem si jistý, že dokud se budeme chovat jako lidi a ne onuce, jeho podporu neztratíme. - Překvapilo mě, že už i sám velký Dubček začíná považovat nekomunistickou opozici za rovnocenné lidi. Doufám, že jí nebude chtít šéfovat. Po 41 letech ignorace a lhotačnosti k jejich utrpení by to byl trochu moc křečovitý vývoj. Jinak s námi ovšem spolupracovat může. Velkou část cesty máme společnou. A po svobodných volbách uvidíme, co dál. Jsem rád, že Praha nenechala bez reakce masakry v Číně. Fronta boje za svobodu vede Prahou, stejně jako Moskvou, Pekingem a vlastně každou myslící a citící lidskou bytostí. Je to moc bezmocných. Nadchla mě taky ta pražská demonstrace žen s košárky za čistý vzduch. - Taktika komunistů má u nás už dlouhou tradici. Stínáním těch nejodvážnějších kontrolují ty ostatní. Těch prvňácků je málo, takže jim to zatím funguje. Nedej Boha, aby se Češi jednou přestali bát vězení! Až bude takových Standů Devátých pro začátek tisíc, může nás zastavit jediné stanné právo. Vyhlášené samozřejmě v zájmu a jménem našich povětivých pracujících na nastolení "klidu a pořádku". Prostě jako na hřbitově. - Kdy si teď čtu svědecké výpovědi včetně některých malých disidentů z Česka, připadá mně to jako mečení ovcí hláňných na porážku a chovajících se přitom tak, jako by StB byla dobrým pastýřem chránícím je před zlým vlkem Petrem Cibulkou. A to jsem si myslel, že se od Čechů už nic překvapit nemůže. - Studium materiálů a počítačích a jejich využití při mé vydavatelské práci mně konečně vrátilo sílu a radost ze života, i kdvi ta mě vlastně neopouští (s výjimkou četby nejněhorších výpovědí) nikdy. - Nárrat Jiřího Wolfa, živé legendy do světa občanů živých. Ten vytváje vsory jednání i pro druhé! - Poláků, Mačarů a Jugoslávčů bych přál soudruhu politiku Západu, která by z těchto států pomohla udělat vkladní skříň světového rozestupujícího se bloku. To by byl nejhorší trest pro malé české vchcánky, kteří si tak dlouho myslili, jak dobře to valí a režimem, až sami sebe postavili do autu, na periferii Evropy. Říká se, že Boží mlýny melou pomalu, ale jistě. Zdá se, že v případě stalinismu a jeho národních odnoží se to naplní do posledního písmene. - Hlavně že aspoň někdo na sobě ještě posazuje výšitky svědomí. Samo o sobě to je sice málo, ale bez toho pokny ke svobodě není močnt. To špatné svědomí je důležitě pro rúst v prostředí panovní většiny a v nenárodních poměrech. Jinak by bylo lepší mluvit epiš o vnitřním neklidu. - Říkám to co si myslím, a dělám to, co říkám, a platím za to, co dělám. A až se vrátím, budu se snažit na tenhle řetězec zase navázat a tím na sobě dál pracovat. Každý zde máme svůj úkol. A každý bychom ho měli plnit nejlíp, jak jsme schopní. O to se už léta snažím. Tak, jak to umím, a podle toho, na co mám. Na dokonalost jsem nikdy neklidil. To nechávám jiným. Já budu spokojený, kdvi za mě bude mluvit moje práce a bude schopna říct, co jsem byl zač. - Lidé neposuzuju podle toho co říkají, ale podle toho co dělají. - Já si už dlouho myslím o Čechích jenom to nejhorší, ale kdvi teď čtu tv výpovědi, vyčítám si, že jsem je tak přechvalil. Ale jedné se jim musí přisnat. Určitě to všichni myslí dobře. To je zas ten starý problém. "Být" nebo "zdát se"? Nepochybuji o tom, že se většina Čechů zdá na vysoké morální úrovni. Až do doby, kdvi to mají prokázat. - Pozdravuj prosím všechny, kteří něco dělají a bojují.

Juli Blazkové 24.7.89

Se seznamováním s výsledky vyšetřování úspěšně pokračují, je to ale otrás. Jak objasnu, tak úroveň svědků. Někdy jim přáju, aby museli žít pod KSČ ještě aspoň 100 let. I to je málo, ale za 100 let už zde budeme lést po stromech, samozřejmě stále vítězná. - Jestli se mně podaří všechno propočítat a zaslaná kalkulačka vydrží, věnuju jí nějakému muzeu. Asi muzeu hruti odporu. - Průstudoval jsem rudoprávní články z 22.7. přestavovce Kojzara, který v 90. letech volal po trestech smrti v řadě procesů. Tedy pokud je Svobodná Evropa štvavý vysílač, pak pro Rudé právo ještě odpovídající označení nebylo nalezeno. Byl jsem příjemně překvapen, kolik oficiálních umělců Několik vět podepsalo. Kdvi už poceřizují tito lidé, je to nejlepší důkaz toho, že režim přestává budit hrůzu. Pak už to musím podepsat i já. Z dopisů mám tenkrát radost. Je fantastické, že se tolik dělá. Škoda, že se něco takového nedařilo dřív. Myslí, že bych to na tolik uvězněni nedotáhl. Ale to nevadí. Pokud je kampaň proti mému uvězněni taková, nevěřím, že se v případě odsouzení hrozí likvidace někde ve Valdicích. Kavie je pro mě tato kampaň důležitá i psychologicky. Chtěl bych pozdravit aspoň na dálku všechny, kteří bojují za naše propuštění. - Šance na obhajobu člověka, který je stíhán na svobodě a toho, který se musí hájit v podmínkách vazby, je v určitých případech tak 1000:1. - Dostal jsem pozdrav z Brna, typicky český: "Milý Petře, jsi národní hrdina! Vystupuj tak na fízilárně i před soudem, ašys toto označení nikdy neztratíš! Podpis M.K." Tito lidé budou bojovat proti komunismu do posledního Američana. A ani se nepodepíšou. Ať chcípají ti drusí.

Janě Soukupové 20.8.89

Můj předchozí dopis nedostaneš, byl zadržen. Frý že bych ohrozil účel výkonu vazby. Já si ale myslím, že se jim nezamlouvají moje politické názory. - Jste dobří. Škoda, že na náměstích chybí pořadí dvacetiletců. Bez nich to půjde strašně pomalu. Bankrotovat samozřejmě se jim totiž máie dařit ještě 20-30 let. Dokud prostě Československo s tichou úcaostí malých českých lidiček nezruinují tak, jako se jim podařilo uničit Polsko, Maďarsko, Jugoslávii, Albánii a hlavně Sovětský svaz. Ten vlastní 2/3 světové rozlohy černozemě a přitom je největším světovým dovozcem obilí. A to Ukrajina bývala obilnicí Evropy. Tohle dokázali za 70 let. Šel bych, že se máme ještě na co těšit, protože ti dobrovolně od korvta nepůjdou. Nejhorší je, že splácet to všechno budeme muset za nás. Ale dobře nám tak. Když dráme hubu, nic lepšího si nezaslouheme. - Ptala ses, co bych si po návratu přál. Takže zdraví a kompletní technické vybavení pro počítačové zpracování a reprodukci textu, zvuku a obrazu pro své samizdatové vydavatelství literatury, hudebních nahrávek a videa. Jsem akromný, že? - Tento týden mě ranila ta Bratislava. Ján Černožurský a Mir. Kusý. Pozdravujte je i sým jménem! Ale snaž už si teď komunisti ukouli konečně tak velké sousto, že se jim udávi. To záleží na vás, doza i venku. - Co se týče mého zdravotního stavu, je to už lepší. Trpím jen celkovou slabostí. Máte se všichni co mořno nejíš a ať vás nezastřelí. Vydržet!

Janě Soukupové 4.9.89

V Rudém právu čtu teď dopisy zvířátek oddánych autoritě. Pán hlasem televize promluví několik poctivých slov o dolarových kotech zaprodanou a samozvanou a zvířátka sedají plna rozhořčení a píšou a píšou. Tak si říkám jestli má smysl se na zvířátka slobit. Proč se slobit na psa, který někomu ublíží? Chtělo by to sacvičit a nezodpovědným pásem, ale kopat do psa? Tak mně to teď připadá v Rusku. Ti kteří se celý život chovali jako cvičené opice, teď rozhořčeně ládají hlavy katů z KGB, dozorců z lágrů, soudců. Tedy služebních psů. Kdo ale tyto psy poštval, o tom se mlčí. - Lidstvo je smečka nedůvěřivá, a má proč. Jinak by jeho historie netrvala 2,3 milionu let, ale prvního důvěřivce by našel jeskynní lev. Důvěřivost má něco společného s bezstarostností a k té myslím lidstvo vlastní tří spje. Hraničí možného po celou dobu své historie poznává spolehlivě podle toho, že ty v dané situaci nejdůvěřivější viděky něco sešere. Jeskynní lev, otrokářův pacholek, feušálův drab, šelenská pěst dělnické třídy, ale i jiné možnosti nejsou vyloučeny. - Jsi-li o něčem přesvědčen, že je to správné, užleš; to! Mám-li strach, musím to udělat! - Seznamování se spíj je snižující proces. Přes sčobu a neděli se z toho vzpamatováám a většinou jsem schopn něco dělat ještě pondělí a úterý. Ve středu obyčkle odpadám a čtvrtek-pátek jen přežívám. Proto jsem tento čtvrtek při satiněné návštěvě vypadal tak strhaný (že mě nepoznala). V pondělí bych šáfil. - Přetčí jsem si, že PSDS v Polsku má jako jediný reálný program východiska z krise a perspektivního rozvoje. Líbí se mně na tom to avatě převšvōdčeni redakce, že o čtenář to blbec. 45 let vedou společnost neochvějně k bankrotu, aby jí mohli na samém dně ukázat, že komunisté mají jako jediní reálný program východiska z krise. To mně vrátilo viru v budoucnost. I my se tedy nalazíme v těch nejlepších rukou. Bohužel jsme zatím stále ještě nedopadli až na dno. - Co se týče mého smíchu na cele, tak nejvíc se zazámju z Rudého práva a podobných paskvilů, ale to je takový ten smích trochu nakřivo. - Totalitní režimy si jako své přísluhovače nemohou vybírat lidi pevných zásad, myslících vlastní hlavou, samostatně jednajících, zodpovědně lidu který je do funkce zvolil. Šanci dostanou jen ti nejjpřispšobivější, jimž

nečiní žádné potíže upravit se dne na den svoje "politické přesvědčení podle posledního vy-
dání tiskového orgánu vládnoucí strany, lidi schopné slapé a bezohledně plnit jakákoli
rozkazy nora. Tito lidé v SSSR slouží oddané Stalinovi, Chruščovovi, Brežněvovi, Andro-
povovi, Černánkovi a Gorbačovovi a není důvod pochybovat o tom, že stejně oddaně budou slou-
žit těm, kteří Gorbačova svrhnou. Sovětský byrokratický aparát je nietrovské dílo, po deset-
iletí s láskou kovaně. Má jen jednu nevýhodu. Dá se s ním sice pevně stát na zátě, ale
špatně jít, o háhu vůbec nealuvě. A Západ letí a jejich let se stále zrychluje. Naštěstí pro
nás. Proto jsem i na cele 131 úplně klidný. Je to jenom uí všechno sbytečná stráta času.
Když lidé trpí jen za to, že pochopili o 10, 20 nebo 40 let dřív než ti kteří mají moc, že
 $1 + 1 = 2$, pak to je pro tv věducí dávok k rezignaci nebo emigraci. Nebo k politickému
boji, ale to je v totalitních režimech právě ta cesta která nejvíce bolí. Někdy se rovná se-
bevraždě a pak jsou zřejmě produktivnější než jiné cesty odporu. - Když mluvím o zduchovnění
člověka, základem je pro mě scrální kvalita. Bez ní by to všechno ztratilo smysl. Jako do
budouca nejdůležitější se mně jeví vytvoření "duchovní internacionály" jako záchranného
člumu proti zhovadlení lidstva. - Tvá vyprávění o čsl.TV-filmu o nelidských podmínkách, ve
kterých jsou dráni američtí těci kriminální zločinci, na mě hluboce zapůsobilo tím, že
jsem nucen za zbračkové kapesné si kupovat barevné televizory, videa, magnetofony, knihovny
a další cctky, zatím co jim pak nezbyvá ani na předplatné tisků Zřejmě jako člen SPUSA
brzy napíšu do USA rozhořčený dopis. - Dojala mě infurace, že Polsko má dnes policii na to,
aby chránila občany. To je nejmarkantnější důkaz, že po 45 letech komunisté rezignovali na
monopolní přístup ke korytům. - Myslím si, že za všechno může Charta. Kdyby tady od 48. roku
absolutističky nevládli, nemuseli jsme takhle dopadnout. Teď už se z toho nevykroutí. Kdo
má absolutní moc, musí nést i absolutní zodpovědnost. A basta. Republiku si rozvracet nedá-
me! Abychom jí zachránili před rozvrtem, raději jí sbouráme. Hlavně pořádek a klid k pocti-
vé práci. V poslední době čtu hodně Rudé právo, takže je ano konečně všechno jasné. - Na ma-
lého českého člověka platí hospodářský bičí Ten je naučí zodpovědnosti. Tady vidíš, co se
ve mně pod lbovou maskou obránce lidských práv skrývá. Naštěstí mě Rovnost odhalila včas.
- Matinka mně při návštěvě říká, že můj případ má velkou publicitu. To je fantastické a
skoro neuvěřitelné. Speciálně bych chtěl poděkovat Václavu Havlovi, protože on je pro svět
autorita rozhodující. Nebýt jeho podpory... Vím že by se taky bojovalo, ale chyběl by k tomu
ten "hvězdný prach". Aspon tak se mně to jeví z cely 131. - Ze seznamování s výsledky vyře-
ťování jsem pln silných citů. Mám obavu, že mnoha lidem se už v životě nedokážu podívat do
očí. Tak se za ně budu stydět. A oni mně to vrátí tím, že mě budou nenávidět. Nebýt Čibulky,
nemuseli se projevit jako kryev. - Čas pracuje pro Západ. Bankéři mají času dost, pro nás
to jsou ztracené roky. Kdo to má ale vydržet... - Lehce nabyl, lehce poslyl. Tak vzniklo
Československo. Za nepřipravenost vžit odpovědnost za svůj ceud do vlastních rukou už trpíme
71 let. Společný evropský děm v západním pojetí nás snad z našeho trápení vysvobodí. Evropa
přece nebude čekat dalších 300 let jestli to Češi dokážou nebo ne. Pak už to bude lepší.
Hledám nás usnit nenechají a politikařit dovedeme. - Psal jsem několik stíností, ale odpo-
věď jsem nedostal ani na jednu. Ještě počkám a pak sestavím ve formě sebraných spisů všechnv
moje stínosti do jednoho monardropisu a ten pošlu na Generální prokuraturu ČSR. Tam jsou
určité ti nejspřavedlivější ze spravedlivých, kteří ve své dobrotě a důvěřivosti nevidí co
pěchají jím podřízené složky, takže jim můj dopis otevře oči. Už vidím to jejich zděšení a
zběsilou snahu o zjednáni nápravy... Překvapuje mě, že je někdo schopen mezi tím svým aplá-
ním malému českému člověku, převlečenému za intelektuální opozici, za pankáče, androče, cti-
těle samizdatu atd. najít i něco publikovatelného. I když nejvyšší materiál z této
oblasti je očekává u hlavního líčení. Sám jsem zvyklý za ty roky u svědků na hodně, ale něk-
dy se to láme. Za jejich úslušností! Proti jejich faktům postavím svoje, co ale postavít
proti vlezdoprdelismu? - Když se neumí ozvat Češi, ještě je 68. rok vadí aspon tím Polákům,
Maďarům a sovětské demokratické opozici. - A na závěr díky za text písně Jarka Mohavicy
"To nechte být". Z toho jsem měl pocit, jako by jí Mohavica psal na cele 131 jako nedovolený
podnikatel, spekulant a buřič, jehož veškerý generacemi tvrdě vydobytý majetek byl zajištěn
za účelem konfiskace a jehož celoživotní dílo bylo zničeno...

Julii Blaikové 18.9.89

V Tjdeníku aktualit jsem se dočetl, že sovětský socialismus je nejdelší cesta ke kapi-
talismu. - Nech si někdy od Jana Buriana zahrát skladbu "Tady se nic neděje". Je to síla.
Aspon pro mě. - Na lékr bych si chtěl vrát to nejnutnější. Zkusím to i s Biblií. Když je u
nás ta naprostá náboženská svoboda, tak jí vyskoušíme. Aspon bude zase o čem psát. - Za
pozdrav od přítelkyně z Mnichova díky. Vím, o koho se jedná. Taky jí zdravím, i Karla Kryla.
Snad není vše dnům konec. - Jsem nadšený s vydáváním Souostroví Gulag v SSSR. Jestli to sta-
čí vydat komplet a ve velkém nákladu, může to znamenat úplné poměr sil. Už aby to bylo. Poté-
šily mě i Ivařetiže postojem z 21. srpna. Pokud Moskva nevyhlásí stanné právo, přijít rok to

bude mít mnohem větší odezvu, hlavně v neslovanských sovětských republikách. Všude to je v pohybu, jenom v Česku vládne klid a pořádek. Proč taky ne. Jinak jsem předal dr. Machourkovi podklady pro soud proti Rovnosti (tisková oprava) a trestní oznámení za pomluvu, které jsem poslal 4.9.89 na městskou prokuraturu. Zatím neodpověděli, soud taky ne. Dřite se!

Janě Soukupové 1.10.89

Včera skončila oficiální lhůta k seznámení s výsledky vyšetřování, takže jsem se podle očekávání stačil seznámit tak s 10% spisu. - Doufám, že až se rospadnou všechny státní systémy které člověka mrzačí a až si v průběhu příštích generací lidstvo zvykne na to, že materiální dostatek je samozřejmostí, vzniknou i touhy po tom duchovním a chut je pěstovat a uspokojovat. Teď hlavně potřebujeme čas a vnější i vnitřní mír, ať máme šanci zvládnout to co se na nás jako na lidstvo valí. A je toho dost včetně lidského, civilizací lehce přezstříknutého barbarství. - Dostal jsem příspěvek do diskuse o nauce neodporování zlu. Zastává názor Masaryka, že nutnost odporu proti násilí a zlu je aravní povinností obrany svobody a že moc musí být donucena si uvědomit, že za páchání zločinů jednou dojde k vyúbování. Citují: "Je osvobozující, když někdo vystoupí s formace a vzete tyranovi do tváře, že je zločyn. To, co vyvrací nihilismus neodporování zlu s odůvodněním, že nemá smysl cokoli dělat, protože zbytečný odpor by přinesl jenom zhoršení poměrů je skutečnost, že se vždy přeběhně najdou stateční jedinci. Musí počítat s následky že za svou odvahu zaplatí, ale překonají svůj strach a vystoupí z řady. A období, kdy počet těchto rychých činů mužů a žen roste, úměrně zvyšuje naději do příštích zítřků." Konec citace. Tohle je i moje pojetí "heroismu vědního dne". Říkat to co si člověk myslí a dělat to, co považuje za správné. Opak je zrádnost. - Fosdravuj všechny ostatní spolubojovníky a spolubojovnice.

Petr

Městský soud v Brně složený z předsedkyně JUDr. Hany Raškové a soudců Bohuslava Kováře a Frant. Novotného odsoudil dne 29.5.1979 matku Petra Cibulky k trestu 5 měsíců podmíněně na 2 roky za to, že zeslela stížnost Ministerstvu spravedlnosti ČSR v Praze dopis, kde hrubě urazila a pomluvila člena NVU Brno- věznice Bohunice, pro výkon vazby jejího syna Petra Cibulky.

Po demovnicích prohlídkách v roce 1978 byla matka Petra Cibulky Věra Cibulková, nar. 1922, vzata do vazby ve věznici Brno-Bohunice a to od 17.4. do 2.5.1978 a pak pro pobuřování dle § 100/1a tr.z. na základě obvinění vyšetřovatele StB Jana Domínka. Ve vězení, strávila 46 dní.

Trestní stíhání proti ní bylo zastaveno usnesením StB 16.2.1978. Původní obvinění, že rozepisovala na svém psacím stroji a rozesílala pobuřující materiály pro svého syna Petra Cibulku, bylo zrušeno.